

רשומות

ספר החוקים

15 באוגוסט 1963

403

כ"ה באב תשכ"ג

עמוד

130	חוק לתיקון דיני העונשין (עבירות מרמה, סחיטה ועושה), תשכ"ג—1963
133	חוק עבודת נשים (תיקון), תשכ"ג—1963
133	חוק הגנת הדייר (בנינים חדשים), תשכ"ג—1963
134	חוק גימלאות לחברי הכנסת (תיקון מס' 2), תשכ"ג—1963
134	חוק שכר חברי הכנסת (תיקון מס' 6), תשכ"ג—1963

תוקף לתיקון דיני העונשין (עבירות מרמה, סחיטה ועושיק), תשכ"ג-1963 *

1. בחוק זה –
- “דבר” – מקרקעין, מטלטלין, זכות וטובת הנאה;
- “מרמה” – טענה עובדתית בענין שבעבר, בהווה או בעתיד, הנטענת בכתב, בעל פה או בהתנהגות, אשר הטוען אותה יודע שאינה אמת, או שאינו מאמין שהיא אמת; ו”לרמות” – להביא אדם על ידי מרמה לידי מעשה או מחיל;
- “מסמך” – תעודה שבכתב, וכל אמצעי אחר, בין בכתב ובין בצורה אחרת, העשוי לשמש ראיה;
- “זיוף” – אחת מאלה:
- (1) עשיית מסמך הנחזה להיות את אשר איננו, והוא עשוי להטעות;
- (2) שינוי מסמך – לרבות הוספת פרט או השמטת פרט – בכוונה לרמות, או ללא סמכות כדין ובאופן הנחזה כאילו נעשה השינוי בסמכות כדין;
- (3) חתימת מסמך בשם פלוני ללא סמכות כדין, או בשם מדומה, באופן העשוי להיחזות כאילו נחתם המסמך על ידי פלוני;
- “שיק” – כמשמעותו בפקודת השטרות, ולרבות שטר חליפין משוך על אגודה שיתופית לאשראי שהוא בר-פרעון עם דרישה;
- “בנקאי” – האדם שעליו משוך השיק.
2. המקבל דבר במרמה, דינו – מאסר שלוש שנים; ואם נעברה העבירה בגסיבות מחמירות, דינו – מאסר חמש שנים.
3. המקבל דבר בתחבולה או בניצול מכוון של טעות הזולת שאין בהם מרמה, דינו – מאסר שנתיים.
4. (א) המתחזה לעשות מעשה כישוף בכוונה לקבל דבר, דינו – מאסר שנתיים; קיבל דבר בעד מעשה הכישוף או על פיו, דינו – מאסר שלוש שנים; לענין סעיף זה, “כישוף” – לרבות מעשה קסם והגדת עתידות.
- (ב) הוראת סעיף קטן (א) לא תחול על מעשה קסם או הגדת עתידות שאינם חורגים מגדר שעשוע או בידור, והשעשוע או הבידור ניתנים ללא תמורה, או שתמורתם היא מחיר הכניסה בלבד למקום עריכתם.
5. המזייף מסמך, דינו – מאסר שנה; זייף מסמך בכוונה לקבל באמצעותו דבר, דינו – מאסר שלוש שנים; ואם נעברה העבירה בגסיבות מחמירות, דינו – מאסר חמש שנים.
6. המזייף מסמך שיש בו ידיעה על אדם או על תאגיד בכוונה לרמות, דינו – מאסר שלוש שנים; אין בפקא מינה, לענין זה, אם האדם או התאגיד היו קיימים או לא ואם התאגיד עמד להיוטד אך לא נוסד.
7. המגיש או המפיץ מסמך מזייף או המשתמש בו בדרך אחרת, בידעו שהוא מזייף, דינו כדין מזייף המסמך.

* נתקבל בכנסת ביום ט"ו באב תשכ"ג (5 באוגוסט 1963); הצעת החוק ודברי הסבר פורסמו בה"ח 514, תשכ"ב, עמ' 200.

1 דיני מדינת ישראל, נוסח חדש, 2, עמ' 12.

8. עובד הציבור המזויף מסמך שהוא ממונה על עשייתו או על שמירתו, או שיש לו גישה אליו כחוקה תפקידו, דינו – מאסר שלוש שנים עם או בלי קנס; עשה כן בכוחה לקבל דבר, דינו – מאסר חמש שנים עם או בלי קנס; קיבל דבר באמצעות מסמך מזויף כאמור, דינו – מאסר שבע שנים עם או בלי קנס; לענין סעיף זה, "עובד הציבור" – כמשמעותו בחוק לתיקון דיני העונשין (עובדי הציבור), תשי"ז-1957.²
9. המשדל אדם במרמה לעשות מסמך או לחתום עליו או להשיג חתימת אדם אחר או חותמת, דינו כדין מזויף ודין המסמך כדין מסמך מזויף; המשדל אדם במרמה להשמיד מסמך והדבר עשוי לגרום לו הפסד דבר, דינו כדין המקבל דבר במרמה; אין הוראה זו באה לגרוע מהוראת כל דין אחר בענין שידול.
10. המעלים או המשמיד או המוציא מרשותו מסמך או גכס בכוחות מרמה, דינו – מאסר שלוש שנים.
11. המשתמש בכוח או המאיים להשתמש בכוח, כדי להניע אדם לתת דבר או לעשות מסמך או לחתום עליו, דינו – מאסר ארבע שנים; קיבל דבר, או נעשה או נחתם המסמך, תוך כדי שימוש בכוח, או מפני איום בשימוש בכוח, או תוך כדי האיום, דינו – מאסר שבע שנים; ואם קיבל הדבר או נעשה או נחתם המסמך, תוך כדי שימוש בגשק חם או קר, דינו – מאסר עשר שנים; לענין סעיף זה, דין המאכיל או המשקה סמים או משקאות משכר רים כדין המשתמש בכוח.
12. המאיים על אדם, בכתב או בעל פה, בפגיעה או בהיזק שלא כדין לגופו, לשמו הטוב או לרכושו, שלו או של אדם אחר, אם לא יתן דבר או לא יעשה מסמך או לא יחתום עליו, דינו – מאסר שלוש שנים; קיבל דבר, או נעשה או נחתם המסמך, מפני איום כאמור, דינו – מאסר שש שנים; לענין סעיף זה, דין הכותב, החותם, המדפיס, השולח או המביא כתב איום כשהוא יודע תכנו, כדין המאיים.
13. המבצל את המצוקה, החולשה הגופנית או השכלית, חוסר הבטחון או קלות הדעת של הזולת לאחת מאלה:
- (1) דורש או מקבל דבר שאינו מגיע לו כדין;
 - (2) דורש או מקבל בעד מצרך או בעד שירות תמורה העולה במידה בלתי סבירה על התמורה המקובלת;
 - (3) נותן בעד מצרך או בעד שירות תמורה הנופלת במידה בלתי סבירה מן התמורה המקובלת –
- דינו – מאסר שנה.
14. המושך שיק בדיעה שבמועד הנקוב בו כמועד משיכתו אין חובה על הבנקאי לפיטור, דינו – מאסר שנה.
15. לענין סעיף 14 חוקה על המושך שהוא יודע שבמועד הנקוב בשיק כמועד משיכתו אין חובה על הבנקאי לפיטור, אם בתקיימה אחת מאלה:
- (1) לא היה למושך אותו זמן חשבון עם הבנקאי;

² ס"ח 224, תשי"ז, עמ' 88.

(2) השיק הוצג תוך ששים יום מהמועד הנקוב בו כמועד משיכתו והבנקאי לא פרעו, אם ממני שלא היה כיסוי לשיק או מטיבה אחרת, והמושך לא פרע את השיק תוך עשרה ימים מיום שנדרש לכך על ידי המחזיק בשיק;
 (3) לאחר שבערך השיק, עשה המושך, שלא כדין, מעשה בכוונה למנוע פרעון השיק.
 אין הוראה זו מונעת להוכיח בדרכים אחרות שהמושך ידע כי במועד הנקוב בשיק כמועד משיכתו אין חובה על הבנקאי לפרעו.

16. תהא זו הגנה טובה לאדם הנאשם בעבירה לפי סעיף 14, אם יוכיח כי במועד הנקוב בשיק כמועד משיכתו היו, בבטיבות הענין, נתונים סבירים להגות שהבנקאי יחא חייב לגבי המושך לפרוע את השיק.

הגנה

17. אתריות פלילית לפי סעיף 14 אינה גורעת מאחריות פלילית לפי חוקק אחר.

שמירת אחריות פלילית לפי חוקים אחרים

18. העובר עבירה לפי הסעיפים 2, 3 או 5 למעט הרישה, לאחר שהורשע קודם לכן בעבירה לפיהם, דינו — מאסר שבע שנים.

הרשעות קודמות

19. לענין חוק זה —

מקרים מיוחדים

(1) וראים אדם המזמין מצרכים או שירותים בבית אוכל, בבית מלון או בכירצא באלה, כאילו הוא טוען שיש בידו כספים כדי תשלום מזיר המצרכים או השירותים;

(2) וראים אדם המשלם בשיק כאילו הוא טוען שמן התאריך הנקוב בשיק עד למועד הסביר להצגתו לפרעון, עומדים לפקודת מוסר השיק, בבנק אשר עליו הוא משוך, כספים כדי כיסוי.

20. לענין חוק זה, קבלת דבר — בין שעברה הבעלות בדבר אל המקבל ובין שלא עברה, בין שהדבר נתקבל בשביל עושה המעשה ובין בשביל אחר, בין על ידי עושה המעשה ובין על ידי אחר; ונתינת דבר — בין לעושה המעשה ובין לאחר.

קבלה ונתינה

21. סעיפים 290 עד 292, 300 עד 303, 304 (א), 306 עד 308, 312 עד 316 ו-332 עד 347 לפקודת החוק הפלילי, 1936³ — בטלים.

ביטולים

דב יוסף
 שר המשפטים

לוי אשכול
 ראש הממשלה

שני אור זלמן שזר
 נשיא המדינה

³ ע"ר 1936, תוס' 1 מט' 652, עמ' 285.

חוק עבודת נשים (תיקון), תשכ"ג-1963 *

1. בסעיף 2 לחוק עבודת נשים, תשי"ד-1954, במקום סעיף קטן (ב) יבוא:
"ב) "לילה" - פרק זמן של אחת עשרה שעות ובהן השעות שבין 24.00 ובין 06.00, ובחלקאות השעות שבין 24.00 ובין 05.00"

יגאל אלון
שר העבודה

לוי אשכול
ראש הממשלה

שניאור זלמן שזר
נשיא המדינה

* נתקבל בכנסת ביום ט"ו באב תשכ"ג (5 באוגוסט 1963); הצעת החוק ודברי הסבר פורסמו בה"ח 566, תשכ"ג, עמ' 312.
1 ס"ח 160, תשי"ד, עמ' 154.

חוק הגנת הדייר (בנינים חדשים), תשכ"ג-1963 *

1. בסעיף 2 לחוק הגנת הדייר (בנינים חדשים), תשי"ג-1953 (להלן - חוק תשי"ג), ובסעיף 1 לחוק הגנת הדייר (בנינים), תשט"ו-1955 (להלן - חוק תשט"ו), במקום המלים "עשר שנים מיום השכרתו לראשונה" יבוא "חמש עשרה שנים מיום השכרתו לראשונה".
2. מושכר שחל עליו סעיף 2 לחוק תשי"ג או סעיף 1 לחוק תשט"ו, הכל לפי הענין, ובתום עשר שנים מיום השכרתו לראשונה החזיק בו דייר על פי חוזה שכירות שנעשה לפני תחילת חוק זה, יוסף אותו סעיף לחול עליו כאילו לא נתקבל חוק זה.

יוסף אלמוגי
שר השיכון

לוי אשכול
ראש הממשלה

שניאור זלמן שזר
נשיא המדינה

* נתקבל בכנסת ביום ט"ו באב תשכ"ג (5 באוגוסט 1963); הצעת החוק ודברי הסבר פורסמו בה"ח 561, תשכ"ג, עמ' 264.
1 ס"ח 132, תשי"ג, עמ' 148; 254, תשי"ח, עמ' 148.
2 ס"ח 188, תשט"ו, עמ' 46.

חוק גימלאות לחברי הכנסת (תיקון מס' 2), תשכ"ג-1963 *

1. בסעיף 9 לחוק גימלאות לחברי הכנסת, תשי"ח-1958, בסופו, יבוא:
"היתה קיצבה זו 50% ממשכורת חברי הכנסת או עלתה עליה, ישולם לשאיירים גם מענק בסכום של פי שנים עשר מהמשכורת האחרונה ששולמה לנפטר בניכוי 5% מהמענק בעד כל אחוז שבו עלתה הקיצבה האמורה על 50% ממשכורת חברי הכנסת".
2. תחילתו של חוק זה ביום כ"ו באדר ב' תשכ"ב (1 באפריל 1962).

תיקון סעיף 9

תחילה

לוי אשכול
ראש הממשלה

שניאור זלמן שזר
נשיא המדינה

* נתקבל בכנסת ביום ט"ו באב תשכ"ג (5 באוגוסט 1963); הצעת החוק ודברי הסבר פורסמו בה"ח 560, תשכ"ג, עמ' 260.
1 ס"ח 251, תשי"ח, עמ' 116; ס"ח 335, תשכ"א, עמ' 80.

חוק שכר חברי הכנסת (תיקון מס' 6), תשכ"ג-1963 *

1. בסעיף 3א לחוק שכר חברי הכנסת, תשי"ט-1949 (להלן - החוק העיקרי), יימחקו המלים "סכום כשיעור תוספת היוקר שנקבעה לעובדי המדינה ליום ב' בטבת תשי"ב (31 בדצמבר 1951) היינו; ליחיד - 28 לירות".
2. בסעיף 5 (א) לחוק העיקרי, במקום פסקאות (2) ו-(3) יבוא:
" (2) תשלומים שישולמו לחברי הכנסת בימים שבהם מתכנסת הכנסת, או מתכנסת ועדה מועדות הכנסת שהם חברים בה - לכיסוי הוצאות לינתם, כלכלתם ונסיעותיהם; הועדה רשאית לקבוע תשלומים שונים בהתחשב במקום מגורייהם של חברי הכנסת;
(3) תשלומים שישולמו לחברי הכנסת - לכיסוי דמי הבראה".
3. תחילתו של סעיף 1 ביום תחילתו של חוק שכר חברי הכנסת (תיקון מס' 3), תש"ך-1960.

תיקון סעיף 3א

תיקון סעיף 5

תחילה

לוי אשכול
ראש הממשלה

שניאור זלמן שזר
נשיא המדינה

* נתקבל בכנסת ביום ט"ו באב תשכ"ג (6 באוגוסט 1963); הצעת החוק ודברי הסבר פורסמו בה"ח 560, תשכ"ג, עמ' 261.
1 ס"ח 10, תשי"ט, עמ' 41; ס"ח 94, תשי"ב, עמ' 142; ס"ח 205, תשס"ז, עמ' 76; ס"ח 251, תשי"ח, עמ' 118;
ס"ח 304, תש"ך, עמ' 20; ס"ח 317, תש"ך, עמ' 99.
2 ס"ח 304, תש"ך, עמ' 20.